

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.V.20.074/2020/3.

A felperes:

felperes (cím2.)

A felperes képviselője:

ügyvédi iroda1 (cím4)

Az alperes:

alperes (cím1.)

Az alperes képviselője:

ügyvédi iroda2 (cím3)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

a felperes (20. sorszám alatt)

A per tárgya:

Megtérítési igény

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

13.P.21.304/2019/15/II.

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – megváltoztatja, és az alperes által a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét 1.443.496 (egymillió-négyszáznegyvenháromezer-négyszázkilencvenhat) forintra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 16.592 (tizenhatezer-ötszázkilencvenkettő) forint másodfokú perköltséget és az állami adóhatóság felhívására 49.200 (negyvenkilencezer-kétszáz) forint illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint eredménytelen fizetési felszólítást követően a felperes keresetében kezési teljesítésből eredő megtérítési igény címén 31.302.842 forint tőke és annak 2017. december 12. napjától járó késedelmi kamatai, 200.000 forint behajtási költség, valamint perköltség megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

Perköltségként 1.229.643 forint, ÁFÁ-t is magába foglaló ügyvédi munkadíj iránti igényt terjesztett elő, továbbá 13.853 forint utazási költség iránti igényt érvényesített.

- [2] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a követelés jogalapját elismerte,összszersűségét nem, arra hivatkozva, hogy 2017. októberében a Kft1.-ben fennálló üzletrészét értékesítette, a kft. ügyvezetéséről lemondott, nincs tudomása az ezt követő időszakra nézve a kft. működéséről és a felszámolási eljárásban történt esetleges megtérülés mértékéről. A felperes által csatolt dokumentumok alapján az alperes a perfelvételi szakban a követelés összszersűségét is elismerte.
- [3] Az elsőfokú bíróság a fentiekre tekintettel fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 30 napon belül fizessen meg a felperesnek 31.302.842 forint tőkét és annak 2017. december 12-től a kifizetés napjáig járó évi 9,14 % mértékű késedelmi kamatát, valamint 800.968 forint perköltséget.
- [4] A perköltség viselés körében az ítélet indokolásában azt rögzítette, hogy a felperes jogi képviselője által ügyvédi megbízási szerződés alapján előterjesztett ügyvédi munkadíj igény a per rövid időtartamára, az alperesi elismerése folytán annak egyszerű megítélésére és ekként a kifejtett ügyvédi tevékenységre tekintettel eltúlzottnak minősül, ezért a 32/2003.(VIII. 23.) IM rendelet 2.§ (3) bekezdése alapján azt mérsékelte, a jogi képviselő részére járó ügyvédi munkadíjat, és azt az előterjesztett igény 50%-ában, 614.821 forintban állapította meg. Ugyancsak a perköltség körében rendelkezett a felperes részére a 200.000 forint behajtási költség címén előterjesztett igény megfizetéséről figyelemmel a Pp. 80.§-ára, amely szerint a pert megelőzően a jog érvényesítésével okozati összefüggésben felmerült szükséges költségnek minősül. Végül a perköltség körében ítélte meg a felperes javára a jogi képviselő tárgyaláson való megjelenésével kapcsolatban felmerült útiköltséget is.
- [5] Az elsőfokú bíróság a 2020. július 8. napján kelt, 13.P.21.304/2019/18. számú kijavító végzésével a 14/II. számú ítélet rendelkezésének a perköltség viselésre vonatkozó rendelkezését akként javította ki, hogy az alperes 828.674 forint perköltséget köteles megfizetni a felperes részére.
- [6] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsödlegesen a Pp. 383.§ (1) és (2) bekezdése alapján a perköltség tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperest megillető perköltségnek bruttó 1.229.643 forint összegű ügyvédi munkadíj alapulvételével, összesen 1.443.496 forintra történő felemelését kérte. Másodlagosan a Pp. 381.§-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyzését és az elsőfokú bíróságnak új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [7] Kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére is, amelyet 16.592 forint ügyvédi munkadíjban számított fel.
- [8] A Pp. 369.§ (3) bekezdés a) pontja alapján kérte a perköltség viselés körében megállapított tényállás módosítását akként, hogy a felperesi többletmunka hiányában a keresetet az alperes csupán részben ismerte el, illetve a 369.§ (3) bekezdés c) pontja alapján kérte a fellebbezésében kifejtettekkel összhangban álló jogi következtetés levonását, annak megállapítását, hogy az ügy ugyan egyszerű jogi megítélésű volt, de ez kifejezetten a felperes jogi képviselői munka eredménye, így az ügyvédi munkadíj összegének mérséklése e tényezön nem alapulhat. Kérte továbbá a Pp. 369.§ (3) bekezdés d) pontja alapján az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében hozott döntésének felülmérlegelését, és a fellebbezési kérelemben foglaltaknak megfelelően a perköltség igénye teljesítését, a felek közti ügyvédi megbízási szerződésben foglalt mértéknek megfelelően.
- [9] A fellebbezését alátámasztó jogi érvelés körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróságnak a Pp. 347 § (1) bekezdése a), b) és d) pontjai alapján lehetősége volt rövidített indokolás alkalmazására, azonban az ügyvédi munkadíj mérséklése tekintetében a rövidített indokolás

feltételei nem álltak fenn. A 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet, mint speciális jogszabály 2.§ (2) bekezdése ugyanis egyértelműen kimondja, hogy a bíróság döntését indokolni köteles. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában az ügyvédi munkadíj mérséklésének indokolására még utalás szintjén sem került sor, az elsőfokú bíróság által hivatkozottak, a per rövid időtartama, illetve az alperes részbeni elismerése nem elegendők ahhoz, hogy abból megállapítható legyen, hogy mi indokolta az ügyvédi munkadíj mérséklését. Ezek a tényezők ugyanis önmagukban nem feltétlenül eredményezik az ügyvédi munka kisebb terjedelmét. Az elsőfokú bíróság eljárása szabályszerűtlen volt, sértette a Pp. 346.§ (4) és (5) bekezdését. A per rövid időtartamára, illetve az alperesi elismerés folytán az ügy egyszerű jogi megítélésére vonatkozó elsőfokú ítéleti megállapítást tényyszerűen is vitatta hivatkozva arra, hogy az alperes a keresetösszegezését kezdetben vitatta, és csupán a felperes válasziratának részletes fejtegetését követően ismerte el azt. Utalt arra is, hogy az alperesi elismerés nagyrészen pont a felperesi jogi képviselő által elvégzett többletmunka, részletes válaszirat és további beadványok benyújtásának, további bizonyítékok felkutatásának eredménye volt, ennek megfelelően az ügy megítélése legfeljebb a bíróság szempontjából vált egyszerűbbé, a felperes jogi képviselőjének azonban a későbbi alperesi elismerés érdekében éppen, hogy több munkát kellett elvégeznie. Utalt arra is, hogy a felperesi jogi képviselő által kifejtett tevékenység minőségét is jelzi, hogy az alperes azt megismerve elismerő nyilatkozatot tett.

- [10] Hivatkozott arra is, hogy a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése alapján a keresetlevél 19. számú mellékleteként csatolt megbízási szerződés 6.1.1. pontja alapján a megbízási díj a rendelet 3.§ (2), (4) és (5) bekezdései szerint megállapított ügyvédi munkadíj 85 %-a, megállapítható tehát, hogy a felperes eleve a jogszabályok alapján igényelhető ügyvédi munkadíj összegénél kisebb, annak 85 %-ának megfelelő mérsékelt összegben terjesztette elő költségigényét, ezt mérsékelte tovább az elsőfokú bíróság.
- [11] Utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet szerinti a per rövid időtartama megállapítás nem veszi figyelembe a pert megelőzően végzett ügyvédi tevékenységet, holott a Pp. 80.§ (1) bekezdése szerint a perköltség a félnél a perben, vagy azt megelőzően a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költség. Erre tekintettel a felperest képviselő ügyvéd által a pert megelőzően az ügynek és iratanyagának megismerésével, továbbá a megbízóval és annak jogelődjével való egyeztetéssel kapcsolatban végzett tevékenység is értékelendő a perköltség viselés körében.
- [12] Hivatkozott továbbá arra is, hogy az ügyvédi munkadíj mérséklésekor az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az ügy magas pertárgyértékét, a törvényszéki hatáskörbe tartozást és annak következményeit. Előadta továbbá, hogy a kitűzött tárgyaláson a Helység2/4-i székhelyű ügyvédi iroda ügyvédje jelent meg, amely a tárgyalás rövideje mellett is egész napos idő ráfordítást igényelt, így nem csak a pert megelőzően végzett tevékenység, de maga a peres eljárás során végzett egyéb jogi munka terjedelmét sem vette figyelembe az elsőfokú bíróság a munkadíj csökkentésekor.
- [13] Előadta, hogy tizenkét oldalas kereseti kérelmet terjesztett elő, húsz db melléklet lett csatolva, majd az alperesi ellenkérelmét követően ismételt beadványt terjesztett elő, és kérte, hogy válasziratot nyújthasson be az ellenkérelemre. A bíróság erre vonatkozó felhívását követően a felperesi jogi képviselő a felperessel és a felperesi jogelőd bankkal egyeztetéseket folytatott további bizonyítási eszközök beszerzése, azok értelmezése érdekében. Ezt követően hat oldalas jogi érvelést terjesztett elő négy további bizonyíték csatolása mellett, illetve arra is hivatkozott, hogy az ítélet kihirdetését követően a meghozott döntés kijavítása és kiegészítése is szükségessé vált, amelynek kapcsán a felperes ismételt három oldalas beadványt terjesztett elő.

- [14] A másodfokú eljárásban felszámított költségek alapjaként a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 614.821 forint vitatott összeg alapulvételével a perben csatolt megbízási szerződés alapján igényelt 16.592 forint ügyvédi munkadíjat.
- [15] Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.
- [16] A fellebbezés megalapozott.
- [17] A 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként
- a/ a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíjat, valamint
- b/ a fél által ügyvédje részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel.
- [18] A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.
- [19] A 32/2003. (VIII. 22) IM rendelet 3.§ (1) bekezdése szerint a fél a 2.§ (1) bekezdés a) pontjától eltérően a munkadíj összegét a 2-6.§ rendelkezésében foglaltak figyelembevételével is felszámíthatja. A (2) bekezdés szerint polgári és közigazgatási perben, valamint egyéb közigazgatási bírósági eljárásban a munkadíj összege 10.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10.000 forint, 10.000.000 forint feletti, de 100.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10.000.000 forint feletti összeg 3 %-a, de legalább 100.000 forint.
- [20] A 31.302.842 forintos pertárgyértékre figyelemmel a rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján számítható ügyvédi munkadíj 1.139.085 forint, annak ÁFA-val növelt összege 1.446.638 forint lenne, amelynek 85 %-a, azaz 1.229.640 forint, amelyet a pernyertes felperes a perben felszámítani kívánt.
- [21] Ezt az összeget az elsőfokú bíróság a per rövid időtartamára, illetőleg az alperes elismerése folytán annak egyszerű megítélésére tekintettel mérsékelte 50 %-ra.
- [22] Megalapozottan hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy a kifejtett ügyvédi tevékenység mértékét nem befolyásolta azt, hogy az alperes elismerése miatt az ügy egyszerű jogi megítélésűvé vált, ez az egyszerű jogi megítélés a perben hozandó döntést érintette, nem pedig a per előkészítése során a felperes jogi képviselője által kifejtett ügyvédi tevékenységet.
- [23] Megalapozottan hivatkozott a felperes arra, hogy a kereset összecszerűségét az alperes az ellenkérelmében vitatta, és az ellenkérelemre előterjesztett felperesi válaszirat és további bizonyítékok becsatolását követően ismerte el a keresetet összecszerűségében is.
- [24] Helytállóan hivatkozott továbbá a felperes fellebbezésében arra a körülményre is, hogy a per előkészítése során kifejtett ügyvédi tevékenység ellenértéke is perköltségnek minősül, amelyet az elsőfokú bíróság a felszámított perköltség igény mérséklése során nem vett figyelembe.
- [25] Mindezeket a körülményeket mérlegelve a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben a perköltség mérséklésére vonatkozóan felhívott indokok nem helytállóak, a fellebbezés megalapozott, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 369.§ (3) bekezdés d) pontja alapján az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében hozott döntését felülmérlegelte, a felperes fellebbezésében felhívott érveket mérlegelve megállapította, hogy a felperes által az elsőfokú eljárásban felszámított ügyvédi munkadíj mértéke nem eltúlzott, így annak és az

elsőfokú bíróság által is megállapított behajtási költségnek és útiköltségnek a figyelembevételével a felperes által érvényesített teljes perköltség összegére emelte fel az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított felperes részére járó elsőfokú perköltség összegét, az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján.

- [26] A sikeres fellebbezés folytán a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes a felperes által felszámított másodfokú perköltség és a felperes személyes illetékmentességére tekintettel feljegyzett illeték megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján határozta meg.

Pécs, 2020. december 11.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró